

Més de 70 persones segueixen la ponència sobre el 'Coaching' d'Emprenedors Baix Montseny

■ La propera conferència serà a Palautordera el 23 de febrer i se centrarà en la pluja d'idees o 'brainstorming'

REDACCIÓ
Sant Celoni

Fins a 74 persones van assistir dijous de la setmana passada a la ponència sobre 'Coaching' organitzada per l'Associació d'Emprenedors Baix Montseny i que va anar a càrrec del celoní Josep Moulines. L'associació destaca que en el context actual de transformació i la incertesa per la velocitat en els canvis a nivell professional fan que el 'coaching' esdevingui una eina eficient per a la gestió. A la sessió, Moulines va destacar que el 'coaching' és una tècnica que permet fer un procés d'ajuda individualitzada o en grup per alliberar talent i potencial per maximitzar l'efectivitat de les activitats professionals. En aquest sentit, això implica passar a l'acció i alliberar el talent i l'efectivitat a partir d'una detecció dels punts forts de cadascú, les oportunitats de millora, l'elaboració d'un pla d'acció i el seu seguiment,

Un nombrós públic va seguir dijous de la setmana passada la ponència de Josep Moulines sobre 'coaching' a Sant Celoni (suuss)

definint objectius clars de desenvolupament orientats a resultats personals, professionals o d'empresa.

Per Moulines, el 'coaching' és un mètode de desenvolupament personal i professional que respon al propòsit de

descobriments, millora i aprofitament d'oportunitats. A l'acte, Moulines va destacar que un bon 'coach' no ha de

donar respostes que creïn dependència sinó que permetin a la persona ser autònoma i independent, a trobar respos-

tes amb els seus propis recursos. Per això, el 'coach' ha de transmetre a la persona una imatge el més fidel possible de si mateixa, generant confiança entre les dues parts.

Josep Moulines destaca el coaching com a tècnica de suport empresarial

Un altre element important que va posar sobre la taula el ponent va ser la necessitat que la persona tingui l'actitud i la predisposició a passar per un procés de canvi i sigui conscient que ho vol fer. En aquest sentit, va aconsellar, adreçant-se als presents, "no oblidis que ets una persona completa, creativa i plena de recursos" i, va recomanar, "lluita amb perseverança per dur a la realitat els teus somnis i seràs allò que vols ésser".

En el marc d'aquestes jornades de l'Associació d'Emprenedors Baix Montseny, adreçades a donar eines reals per adaptar-se millor a la situació econòmica actual i de foment del comerç local, la propera ponència se centrarà en la pluja d'idees, o 'brainstorming', el proper 23 de febrer a la Quadra de Palau.

TRIBUNA OBERTA

ANDREU PUJOL MAS, Historiador

El geni de Perejaume

Denis Diderot escrigué: "El geni és l'amplitud de la intel·ligència, la força de la imaginació i l'activitat de l'ànima. [...] La majoria dels homes no experimenta sensacions vives sinó per la impressió dels objectes que tenen una relació immediata amb les seves necessitats, els seus gustos, etc. [...] El geni és aquell l'ànima del qual més ampla, afectada per les sensacions de tots els éssers, interessada en tot el que està en la natura, no rep una idea que no desperti un sentiment; tot l'ànima i ho conserva tot".

Qualsevol que visiti l'exposició de Perejaume a La Pedrera no hi veurà altra cosa que la plasmació d'aquestes paraules. Perejaume crea obra enmig de la natura, al bell mig de la serralada del Montnegre. Això podria ser totalment intranscendent de cara a la seva obra. Podria ser, simplement, un espai geogràfic en el qual trobar l'aïllament necessari per a la creació, però no hi ha cap motiu a priori per veure-ho plasmat en el seu art. En canvi, no crec que puguem destriar la seva obra d'aquest entorn immediat. L'art de Perejaume no és res més que aquesta absorció d'allò que l'envolta fins al punt que, crec jo, els únics que realment en poden arribar a copsar l'essència en la

seva plenitud són els qui tenen un coneixement de la natura de la nostra comarca. Hi trobem el suro, hi veiem la pedra, hi captem les nostres muntanyes envellutades d'arbres que es toquen els uns als altres.

Per què crec, doncs, que Perejaume s'adiu al concepte d'artista com a geni? Com hem vist en la cita de Diderot, el geni està interessat en el que rep de la natura i li desperta sentiments i emocions. Seguim amb Diderot. Diu: "El geni, rodejat dels objectes dels quals s'ocupa, no recorda, hi veu; no es limita a veure, s'emociona. [...] Voldria, mitjançant colors veritables, per mitjà de traços ineborrables, donar cos als fantasmes que no són sinó la seva obra que la transporten o l'omplen de gaudi". Ara analitzem l'obra poètica escrita pel mateix pintor. Aquest passat setembre publicà el llibre *Pagèsiques* (Edicions 62), que no és res més que la exposició per mitjà de la paraula d'allò que també plasma en la seva obra plàstica. Em sembla evident la relació entre el que acabem de citar de Diderot i el que Perejaume escriu: "L'obra posa les mans dins de l'autor i n'extreu el que l'autor hi tingui. La sensació de sentir-se acariciat per dintre davant l'obra feta ve

d'aquí". No és la creació, segons Perejaume, el donar cos a aquests fantasmes interiors? I quan Perejaume diu "qui fos capaç de descriure un arbre, fins a l'extrem que no quedés res en l'arbre i l'arbre s'avivés sencer en la descripció, tan i tan plantat en el substrat nou de veu com desensocat d'allà on realment vivia", no mostra una passió desafortada per la natura fins al punt de voler crear-la ell mateix?

De fet, aquesta confusió entre obra i realitat en el que fa Perejaume, és quelcom freqüent. Fixem-nos en el quadre *Obreda* (2003). Què vol dir "obreda"? Aquesta paraula no existeix al diccionari. Obreda és una contracció de les paraules "obra" i "arbreda". Aquí veiem una intencionalitat de confondre els arbres amb les obres d'art. Perejaume juga amb la confusió entre la natura i el que és pròpiament l'obra d'art. En aquest quadre hi veiem el pintor, amb un pinzell a la mà, enfilat d'alt de l'arbre que acaba de realitzar. D'altra banda, aquest ideari es contradiu amb el que expressa Immanuel Kant a *Crítica de la facultat de jutjar*: "L'art es distingeix de la natura tal com ho fa el "fer" respecte a "l'actuar" o a "l'efectuar" en general, i el producte o la conse-

qüència de l'art es distingeix del de la natura en tant que el primer és obra i el segon és efecte. Rigorosament parlant, no-més s'hauria d'anomenar "art" la producció lliure, és a dir, per una determinació de la llibertat que disposés la raó al fonament de les seves accions". Perejaume sembla voler contradir amb *Obreda* aquesta sentència de Kant i el seu concepte d'art sembla també voler abraçar allò que és efecte, allò que és natura. Fixem-nos que diu Perejaume a *Pagèsiques*: "En cada arbre n'hi havia dos, un de debò i l'altre de paraula, sinó que l'arbre de paraula, escrit per ja no se sabia qui, quedava cada cop més aficat endins per arribar a brotar, i, a mesura que s'anava fent alt i gros, l'arbre s'enfortia i es desfeia de ser paraula, i havia de fer, certament, molt d'oratge per desvetllar, en l'arbrem alguna rama indecisa encara entre la verbor i la verdor. [...] De fet, entre arbre i obra s'ufana una fonogènia més fàcil de sentir per les orelles que no pas d'explicar amb raonaments. [...] L'arbre cap on l'obra tendeix, l'arbre absolutament obra, rotundament obra. L'obra formada en l'arbre a semblança de l'arbre".

No és *Obreda* la seva única obra que contradia Kant. Fixem-nos,

també, amb *Pintura d'Olot que ha tornat la seva imatge a Olot* (1993). L'obra consisteix en una tela plegada i en un marc desmuntat. El que ens suggereix és que allò que s'havia captat en el context del paisatgisme olotí ha tornat allà on era. El que ens diu Perejaume és que el paisatge havia arribat a ésser pres pel pintor, i que ara ha fugit per tornar allà on era. Podríem seguir durant llarga estona però amb aquests exemples en fem prou.

Fixem-nos, també, seguint amb el concepte de geni, en el que diu Anton Marí a *La voluntat expressiva*, que crec que és la plasmació definitiva del que fa Perejaume: "La figura del geni no pot ser sinó idealista en la mesura que considera d'identica naturalesa el món empíric i la naturalesa que n'ha construït. El geni actua sobre el món com si aquest fos idèntic a la representació que té i d'aquesta manera el món és condicionat per la representació i per l'acció que el geni hi exerceix a sobre".

Si volen veure el geni de Perejaume a La Pedrera amb l'exposició "Ai Perejaume, si veies la munió d'obres que t'envolten, no en faries cap de nova!", encara tenen temps fins el 26 de febrer.